

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 л., за повнѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разности.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, сѣбота 18 февруарий 1884 год.

Брой 17.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

Указъ

№ 35.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 февруарий 1884 год. подъ № 39,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да отчислимъ отъ занимаемата му длъжностъ прокурорътъ при Силистренский окръженъ сѣдъ, Ивана Николаевъ Калуджеровичъ, съгласно съ чл. 2 отъ предложението, прието отъ III-то обикновено Народно Събрание, отъ 21 декемврий 1883 година, чл. 105 отъ закона за сѣдоустройството отъ 25 май 1880 година и чл. 50, букви б и д отъ закона за чиновницитѣ, по неспособностъ и неудовлетворителни нравствени качества.

II. Заплатата на Калуджеровича да престане отъ деня на отчислението му.

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 8 февруарий 1884 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието К. Помяновъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 39.

Господарю!

На 2 септемврий 1882 година съ Височайшиятъ указъ подъ № 616, Вие сте благоволили да на-

значите за прокуроръ при Силистренский окръженъ сѣдъ, Ивана Николаевъ Калуджеровичъ, чуждъ подданикъ, който е свършилъ юридически факултетъ на Императорский Московский университетъ, въ Руссия. Иванъ Калуджеровичъ е билъ назначенъ на служба като иностраненъ юристъ съ годишна заплата 8000 лева.

Отъ събранитѣ свѣдѣния и отъ находящитѣ се въ ввѣренното ми Министерство книжа по дѣлтелността, способността и нравствеността на прокурора при Силистренский окръженъ сѣдъ, Ивана Калуджеровича, се оказва слѣдующето:

I. Отъ отчетната вѣдомость за ходѣтъ на дѣлата у прокурорский надзоръ при Силистренский окръженъ сѣдъ презъ мѣсець декемврий 1883 година се вижда, че прокурорътъ Иванъ Калуджеровичъ е внесълъ въ сѣдѣтъ, презъ тоя мѣсець, само двѣ дѣла съ обвинителни актове, едно дѣло съ заключение и въ сѣдебни засѣдания е далъ осемъ заключения, тогава, когато прокуроритѣ при другитѣ окръжни сѣдилища сѣ внасяли въ сѣдилищата, при които се находдатъ, по 20 до 30 дѣла съ обвинителни актове и заключения и въ сѣдебни засѣдания сѣ давали и даватъ по 50 до 60 заключения. А отъ отчетната вѣдомость за ходѣтъ на дѣлата у прокурорский надзоръ при Силистренский окръженъ сѣдъ презъ миналата 1883 година се констатира, че прокурорътъ Иванъ Калуджеровичъ презъ цѣла година е внесълъ въ сѣдѣтъ всичко 20 дѣла съ обвинителни актове, 21 съ заключение и въ сѣдебни засѣдания е давалъ 100 заключения; а въ продължение на всичкото врѣме отъ когато е назначенъ на служба Калуджеровичъ е подавалъ само единъ апелативенъ протестъ, а касационенъ нито единъ.

II. Относително способността на прокурора Ивана Калуджеровича, долагамъ Ви Господарю,

че той веднъжъ е внесълъ въ сѣдѣть едно углавно дѣло съ обвинителенъ актъ, въ който било казано да се сѣдѣтъ подеждимитъ съ участие на сѣдебни засѣдатели, и когато се открило сѣдебното засѣдане, по това дѣло, той заявилъ да се гледа безъ засѣдатели, защото обвинителний отъ него актъ билъ погрѣшенъ. Това показва, че Калуджеровичъ едва разбира кои углавни дѣла се сѣдѣтъ съ сѣдебни засѣдатели и кои безъ такива, тогава, когато това е извѣстно и го знаятъ даже съвѣсѣмъ неопитнитѣ и неюрисититѣ прокурори и сѣдии.

III. Отъ събранитѣ ми достовѣрни свѣдѣния се констатира и тоя фактъ, че Иванъ Калуджеровичъ често обичалъ да се напива и въ нетрезвенно състояние посѣщавалъ, верѣдъ пладнѣ, мѣста осѣдени отъ общественото мнѣние и лишени отъ всяка нравственность. Веднъжъ Калуджеровичъ въ нетрезвенно състояние отишълъ по два часѣтъ по полунощъ на единъ балъ, дѣто произвелъ скандалъ съ докачене жената на нѣкой си Силистренский гражданинъ Сулеско. Другъ пътъ Калуджеровичъ, тоже въ нетрезвенно състояние, срѣщналъ по улицата нѣкой си Турчинъ, който продавалъ гроздѣ, преобърналъ му таблата, която той носилъ на главата си, и слѣдъ това, безъ никаква причина, ударилъ го съ бастона си по главата и го раскървалъ.

Възъ основание на изложенитѣ причини и съгласно съ членъ 2 отъ предложението, прието отъ III-то обикновенно Народно Събрание, въ засѣданieto му отъ 21 декемврий 1883 година, азъ намирамъ прокурора при Силистренский окр. сѣдъ, Ивана Калуджеровича, не само неполезенъ заслужбата що занимава, но дори и неспособенъ за нея.

Вслѣдствие на горѣизложеното и съгласно съ членъ 50, букви б и д отъ закона за чиновницитѣ и статия 105 отъ закона за сѣдоустройството, имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите да отчислите Ивана Николаева Калуджеровича отъ длъжността прокуроръ при Силистренский окръженъ сѣдъ, за неспособность и неудовлетворителни нравствени качества, и заплатата му да престане отъ дена на отчислението му.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите да подпишете приложеный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 8 февруарий 1884 година.

Министръ на Правосѣдието К. Помяновъ.

Указъ

№ 36.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Нашия Министръ на Правосѣдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 февруарий 1884 год. подъ № 40,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да отчислимъ Берковекий мировий сѣдия, Иванъ Велиновъ, отъ занимаемата му длъжностъ, съгласно съ чл. 50 буква д, отъ закона за чиновницитѣ, и чл. 105 буква б, отъ закона за сѣдоустройството, отъ 25 май 1880 година, за безнравствено поведение.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосѣдието.

Издаденъ въ Нашата Столица Сѣфия на 8 февруарий 1884 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосѣдието К. Помяновъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 40.

Господарю!

Отъ находящитѣ се въ вѣренното ми Министерство официални книжа и отъ събранитѣ ми достовѣрни свѣдѣния се констатира, че Берковекий мировий сѣдия, Иванъ Велиновъ, освѣнъ че не е Българекий подданикъ и до сега нито се е отказалъ, нито е заявилъ, че ще се откаже отъ Румънското си подданство, макаръ и да му се е писало за това, съгласно съ приетото отъ III-то обикновенно Народно Събрание въ засѣданieto му отъ 21 декемврий 1883 година предложение, но още и съ поведението си — да пианствува по кръчмитѣ и постоянно да се намира въ нетрезвенно състояние, дори въ врѣме на сѣдебно засѣдане, като и по-други безнравствени качества, той е станълъ негоденъ за службата, която му е повзрена, и заслужва да се отчисли отъ занимаемата му длъжностъ.

Вслѣдствие на горѣизложеното и съгласно съ членъ 50 буква д отъ закона за чиновницитѣ и статия 105 буква б, отъ закона за сѣдоустройството отъ 25 май 1880 година, най-покорно

моля, Ваше Височество, да благоволите да отчистите Ивана Велинова отъ длъжността Берковскии мировий съдия, за безнравствено поведение.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най покорно моля да благоволите да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 8 февруарий 1884 година.

Министръ на Правосъдието К. Помяновъ.

Съ приказъ подъ № 18 отъ 4 февруар. т. г. назначава се Величко Великовъ, на длъжността секретаръ на новооткритото Козлуджанско мирово съдилище, като се счита назначението му отъ 1 текущия м. февруарий.

Съ приказъ подъ № 19 отъ 4 февруар. т. г. понеже първия разрѣшенъ отпускъ, по болестъ, на съдебния слѣдователъ при Разградскии окръженъ съдъ, Н. Ив. Момчилова, се е започналъ отъ 25 юний 1883 год., отъ който день е и престаналъ да изпълнява длъжността си, то въ допълнение на приказътъ отъ 15 декември с. г. подъ № 174, се заповѣдва, щото шестмѣсечието, презъ което, съгласно речений приказъ ще се плаща Момчилову само половина отъ мѣсечната му плата, да се брой отъ 25 септември 1883 година до 25 мартъ 1884 год.

Съ приказъ подъ № 20 отъ 6 февруар. т. г. уволнява се Т. Вояджиевъ отъ длъжността секретаръ при Луковитскии мировий съдия, по собственото негово желание, като се счита уволнението отъ 8 того, и назначава се вмѣсто него Иванъ Балтаджиевъ.

Съ приказъ подъ № 22 отъ 11 февруар. т. г. се постановява: по ст. I назначава се помощникътъ на секретаря при Върховнии Кассационенъ Съдъ, Димитръ Исайевъ, да изпълнява приврѣменно длъжността на секретаря при същия съдъ; по ст. II назначава се Димитръ Дзивговъ на длъжността съдебенъ приставъ при Софийскии окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно; по ст. III назначава се Емануилъ Шишмановъ на длъжността съдебенъ приставъ при Ломскии окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно; по ст. IV назначава се Илия Стоиловъ, на длъжността съдебенъ приставъ при Шумненскии окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно; по ст. V отчислява се Петръ Г. Петровъ отъ длъжността секретаръ при Бѣлослатинскии мировий съдия, по неспособностъ, и вмѣсто него се назначава Димитръ Драгановъ, и по ст. VI за-

платитъ на Исайева, Дзивгова, Е. Шишманова, Стоилова и Драганова да почнуватъ да слѣдватъ отъ дения на встъпванетоъ имъ на длъжноститъ си, а тая на Петрова престава отъ дения на предаванетоъ длъжността.

Съ приказъ подъ № 23 отъ 14 февруар. т. г. се постановява: по ст. I уволнява се Димитръ Вълчевъ отъ длъжността съдебенъ приставъ при Силистренскии окръженъ съдъ, съгласно съ собственото му желание; по ст. II премѣства се секретаря при Севлиевскии окръженъ съдъ, Стефанъ Георгиевъ, на същата длъжностъ при Ломскии окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, съгласно съ собственото му желание; по ст. III премѣства се, по собственото желание, секретаря при Ломскии мировий съдия, Георги Ценовъ, на същата длъжностъ при Кутловскии мировий съдия; по ст. IV премѣства се, секретаря при Кутловското мирово съдилище, Василия Георгиевъ, на същата длъжностъ при Ломскии мировий съдия, вмѣсто Ценова, и по ст. V назначава се Георги П. Шулевъ на длъжността съдебенъ приставъ при Силистренскии окр. съдъ, вмѣсто Вълчева.

По Министерството на Вншнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Указъ

№ 1182.

НИИ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България

По предложението на Нашии Министръ на Вншнитѣ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 24 декемвр. подъ № 4488,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Да утвърдимъ:

I. Всичкитѣ народни — държавни празници, като общи да сж задължителни за всичкитѣ граждани на Българското Княжество и поради това, всичкитѣ дюкяни и магазини, (освѣтъ фурни, аптеки, ханища, касапници и зарзаватчийници), да стоятъ затворени цѣль день.

II. За другитѣ — вѣроисповѣднитѣ празници, всичкитѣ безъ исключение дюкяни, да стоятъ затворени до свършванетоъ на Божественната литургия (т. е. до 11 часа предъ обѣдъ), слѣдъ което врѣме всеки гражданинъ да е свободенъ, ако обича, да си отвара дюкенътъ или каквото и да е друго свое заведение.

Ш. Настоящия указъ се възлага за изпълнение на Нашия Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 24 декемврий 1883 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
М. Балабановъ.

Съ приказъ подъ No. 333 отъ 27 януарий т. г., писарьтъ при Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, Х. Владигеровъ, се назначава за такъвъ въ Букурещкото Агенство, съ предвидената въ бюджета за тѣзи длъжностъ плата.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

ОКРЪЖНО

№ 1308.

До Г.г. окръжнитѣ управители.

Извѣстно ви е, господине управителю, че за дирене откраднатъ или загубенъ добитъкъ, до сега сѣ се изисквали обширни канцеларски формалности, които често, не само сѣ били обременение на окръжнитѣ, околийски и общински управления, но още сѣ докарвали бавностъ въ распоряженията на полицейскитѣ власти, а тѣзи бавностъ е била въ вреда на пострадавшитѣ лица, тъй като съ подобенъ начинъ на дѣйствиe се е давало доволно свободно врѣме на крадцитѣ да скриватъ или откаратъ вънъ отъ границитѣ на Княжеството добитъкътъ, и тъй крадцитѣ, като сѣ имали врѣме да се укриватъ и слѣдователно възможностъ да отбѣгватъ предвиденитѣ отъ законътъ наказания, кражбитѣ сѣ се увеличавали, вмѣсто да се прекратятъ.

За да може да се тури край на тѣзи кражби, трѣбва полицейскитѣ власти да упражняватъ посиленъ надзоръ и по-голѣма осторожностъ въ изпълнение на своитѣ обязанности и администрацията въ канцеларскитѣ си формалности да бѣде, по възможности кратка, а съобщенията ѝ да сѣ най-сѣпшени.

За улеснение на тѣзи канцеларски формалности, които занематъ много врѣме, безъ да принасятъ голѣма полза, намѣри се за добръ да се изработятъ тукъ приключенитѣ формуляри на „обявление“

за дирене изгубенъ или откраднатъ добитъкъ, както и „регистръ“ за вписване на тѣзи обявления.

Всяко окръжно, околийско или общинско управление, съ исключение на ония общини, гдѣто се намира околийско управление (чл. 24, бук. в, забѣл. отъ законътъ за общинитѣ и градското управление), както и кметскитѣ намѣстници, ще напечати по единъ *регистръ* и толкова *обявления*, колкото счита за нужно.

Съ тѣзи обявления и регистри ще се постѣхва по слѣдующий начинъ: щомъ на нѣкого се открадне или изгуби добитъкъ, притежателтъ на добитъкътъ или неговъ чловѣкъ веднага ще извѣстява на общинскитѣ кметъ или кметскитѣ намѣстникъ. Кметътъ или кметскитѣ намѣстникъ веднага самъ или секретаря му ще вписва въ единъ екземпляръ отъ обявленията загубено ли е или откраднато добичето, какво е добичето, (конь, волъ и пр.), името и прѣкора на притежателя, отъ кое село, околия и окръжие е той и отличителнитѣ знакове на добитъкътъ — на колко години е, какъвъ косъмъ има, какса дамга или други бѣлѣзи има и пр. — съ една рѣчь, всичко що е предписано въ особенитѣ графи на обявлението и регистрътъ. Въ праздното мѣсто, слѣдъ забѣлѣжката, въ обявлението ще се пише кждѣ се предполага да се намира или да е откаранъ загубенитѣ или откраднатитѣ добитъкъ, или ако не се знае, то ще се забѣлѣзватъ само думитѣ „неизвѣстно на кждѣ“.

По такъвъ начинъ съставеното обявление, което носи *No. на редъ*, се вписва подробно съ всичкитѣ указания въ регистрътъ, подписва се тогава отъ кмета или кметскитѣ намѣстникъ или секретаритѣ имъ, и се подпечатва съ печатътъ.

Отъ обявлението се написватъ толкова екземпляра, колкото села има въ общината, гдѣто е изгубенъ добитъкъ или е станѣла кражбата. Единъ екземпляръ кмета, или намѣстника му, оставя за селото си, другъ екземпляръ дава на пострадашето лице, което веднага се отправя съ него въ околийското управление, а останѣлитѣ екземпляри се пращатъ минутно отъ кмета или намѣстника му съ общинскитѣ агенти по единъ екземпляръ за всяко село, което влиза въ съставътъ на общината; общинскитѣ агенти предаватъ тѣзи обявления на намѣстницитѣ на кмета въ всяко село. Всяки намѣстникъ на кмета, щомъ получи обявлението, веднага го съобщава на жителитѣ въ селото чрезъ глашатая (кехаята) и подиръ минутно праща подаритѣ (куруджитѣ и други общин. агенти) да

предирятъ землището, което влиза въ районътъ на селото, и най-много съмнителнитѣ мѣста и пѣтища, къмъ които се предполага да е отишълъ загубения добитъкъ или пакъ да сж избѣгали крадцитѣ. Не ще съмнѣние, че въ нужденъ случай и самитѣ кметски намѣстници, па и самитѣ кметове, излезватъ за дирене добитъкъ. И въ единия и въ другия случай този видъ потеря извѣстява на общинскитѣ кметъ за резултата на диреньето. Ако пратената потеря намѣри загубения или откраднатия добитъкъ, веднага го докарва въ селото, гдѣто е центрътъ на общината и го предава на кмета. Кмета или секретарьтъ му отбѣлзва въ регистрътъ, че добичето е намѣрено и че то се предава подъ расписка на притежателя му; това става тѣй само ако този послѣдний е жителъ отъ сѣщата община, за което веднага се съобщава на околийскитѣ началникъ. Ако притежателя на намѣреното по гореизложения начинъ, животно е отъ друга община, то се задържа въ общината, като се извѣстява на околийскитѣ началникъ, който взима колкото е възможно по-скоро надлежитѣ мѣрки за сѣшното предаване добиткътъ на притежателя, — пакъ срѣщу расписка.

До тука ви разяснихъ, господине управителю, какъ ще се распоредатъ кметоветѣ и какъ ще пращатъ потери за изгубенъ или откраднатъ добитъкъ; сега ще ви расправа, какъ Гг. околийскитѣ началници ще се управляватъ въ сѣщия случай.

Пострадавшеото лице, както се каза по-горѣ, щомъ занесе обявлението на околийскитѣ началникъ, послѣдний направя нуждното число екземпляри обявление, което се вписва веднага въ регистрътъ, и се испраща въ всичкитѣ общини, съставляющи околията му; *ако сжщия день нѣма поща за околията, той праща нарочни стражари,* съ обявленията до общинскитѣ кметове, на основание обявлението отъ околийскитѣ началникъ, издаватъ всякий свое обявление, вписано, сѣ по сѣщия редъ, въ регистрътъ — толкова екземпляра, колкото села има въ общината имъ — и ги пращатъ навредъ до своитѣ намѣстници, като се распоредатъ както разяснихъ по-горѣ.

Околийскитѣ началникъ, едноврѣменно съ испращането по стражари или по селската поща, обявлението до общинскитѣ кметове, испраща съ първата поща и единъ екземпляръ до окръжния управителъ; този послѣдний вписва въ своя регистръ сѣщото обявление, като направя такива други, които испраща отъ своя страна до подвѣдомственитѣ си околийски началници, освѣнъ до този,

несъмнѣнно, отъ когото му е отправено въпросното обявление. Околийскитѣ началници правятъ отъ своя страна и испращатъ тѣй сѣщо обявление до своитѣ общински кметове, кметоветѣ — свое обявление до всичкитѣ села, и тѣй нататкъ.

Окръжнитѣ управители едноврѣменно съ испращане обявлението до околийскитѣ началници, испроваждатъ по единъ екземпляръ и до съсѣднитѣ си окръжни управители, които отъ своя страна издаватъ такива обявления до подвѣдомственитѣ околийски началници, които слѣдватъ, както разяснихъ по-горѣ. По този начинъ въ кжсо едно врѣме, съ малки едни формалности, цѣлото Княжество се кръстосва и крадцитѣ не ще можатъ лесно да се укриятъ и да се избавятъ отъ наказание.

Всякий околийскитѣ началникъ, щомъ се извѣсти отъ нѣкой кметъ, че е намѣренъ или уловенъ загубения или откраднатия добитъкъ, веднага извѣстява на всичкитѣ други кметове (които отъ своя страна обявяватъ на своитѣ намѣстници), тѣй както и на управителя, за да се спрѣ дирението му. Въ съобщението си по този предметъ околийскитѣ началникъ трѣбва да отбѣлзва датата и номерътъ на обявлението, съ което се е дирило животното. Въ тоя случай управителътъ извѣстява на всичкитѣ тѣзи, до които по-напредъ е пратилъ обявление, и, въ всяко управление, — въ рубриката „забѣлжка“ на регистрътъ, гдѣто е записано животното, — се отбѣлзва: „*намѣрено, кога, въ кое село, околия и окръжие, уловени ли сж крадцитѣ и проч.*“

За немарливостъ по този предметъ, общинскитѣ кметове, както и намѣстницитѣ имъ, отговарятъ предъ общинскитѣ съвѣти въ случай че получатъ обявление и не направятъ потребното, за внимателно предирване чрезъ потери въ районътъ на своитѣ общини или пакъ, ако се намѣри или уловт добитъка, а тѣ сѣ позволятъ да скриятъ него или самитѣ крадци; тѣ се строго наказватъ по законътъ и плащатъ всичкитѣ загуби, причинени отъ тѣхъ на пострадавшитѣ.

Гг. околийскитѣ началници се задължаватъ да бдятъ върху дѣйствиата на общинскитѣ кметове и кметски намѣстници и внезапно по нѣкогажъ да провѣрватъ изпълнява ли се въ точностъ мѣркята, която съ настоящето ми окръжно се предписва.

Въ распискитѣ, срѣщу които се предава на притежателя намѣренъ или уловенъ добитъкъ, трѣбва да сж означени добръ отличителнитѣ бѣлзи на добиткътъ, датата и номерътъ на обявлението, съ което се е дирилъ, и ако личносттата

на притежателя е неизвѣстна, тя трѣбва за да се отбѣгватъ злоупотрѣбленията, да бѣде освидѣтелствувана отъ трима честни свои съселани. Тѣзи расписки трѣбва да се държатъ редовно въ отдѣлни свѣрзски въ общинскитѣ управления. — Въ отдѣлни свѣрзски и по редъ трѣбва да се пазятъ и обявленията, както ония, които издава кмета и намѣстника му, така и ония, които пристигатъ отъ околийскій началникъ. Никой кметъ и кметскій намѣстникъ нѣма право да държи намѣрени или уловени добитѣкъ повече отъ 24 часа; той трѣбва да го предава немедленно на притежателя му, ако е отъ сѣщата община или пакъ да го пренася на околийскій началникъ, ако той е отъ друга околия; ако ли пакъ притежателятъ не е отъ сѣщата община, кмета или намѣстника му вжтрѣ въ 24 часа, извѣстява за намѣрени добитѣкъ на околийскій началникъ, който, слѣдъ получаване това извѣстие, се распорѣжда, както намѣри удобно и по-лесно за предаванетоъ намѣрени добитѣкъ на притежателятъ му.

За по-важни кражби на добитѣкъ Гг. околийскитѣ началници могатъ да се отнасятъ направо до съвѣднитѣ си околийски началници и до своя управителъ, който, на основание на телеграмма даже, получена по такъвъ предмѣтъ, издаватъ обявление. Въ подобни телеграфически съобщения, околийскій началникъ трѣбва да извѣстява на своя управителъ до кои негови колеги се е отнесълъ, за да не ставатъ, за тѣзи околии, распорѣждания и отъ окръжното управление.

При улавяние на откраднатий добитѣкъ ще се улавятъ, безъ съмнѣние, и самитѣ крадци, ако това е възможно; съ тѣхъ ще се постѣпва както съ престѣпници, уловени на мѣстото на престѣпленieto.

Въ интересътъ на самото население е, господине управителю, да поканите Гг. кметовѣтъ и тѣхнитѣ намѣстници за да извѣстятъ всякий на своята община, че щомъ нѣкому се изгуби или открадне добитѣкъ, веднага да извѣстява на своятъ кметъ или неговъ намѣстникъ за да може послѣдний да направи потрѣбнитѣ распорѣждания, а не както до сега се практикуваше: *пострадавший 4—5 дни ходи самъ да дири добитѣкътъ си и ако го не намѣри едва слѣдъ това врѣме извѣстява на кмета, който въ повечето случаи даже не знае какво да направи и кому да се отнесе.*

Съ тази мѣрка не само че ще се намалятъ формалноститѣ, които сѣ се ивъвршвали до сега въ разнитѣ канцеларии, но съ нея се туря и

единъ по-строгъ надзоръ, чрезъ който по-лесно и по-скоро ще може да се намѣрва и улавя загубения или откраднатъ добитѣкъ и полицейскитѣ власти ще иматъ възможность да успѣватъ да спиратъ дѣйствиата на крадцитѣ.

Надѣвамъ се, господине управителю, че вие ще се погрижите часъ по-скоро за привождане въ изпълнение настоящето ми окръжно, като предпшете на Гг. околийскитѣ началници въ повѣренното ви окръжие сами лично да разяснятъ на Гг. кметовѣтъ и тѣхнитѣ секретари, както и на кметскитѣ намѣстници какъ да съставятъ обявленията какъ да водятъ регистрътъ, какъ да извѣстятъ населението и какъ да се пращатъ потеритѣ за диренье добитѣкътъ.

София, 15 февруарий 1884 година.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ Секретаръ: Петковъ.

Началникъ на отдѣлението: Т. Васильовъ.

ОКРЪЖНО

№ 1421.

До Г. г. окръжнитѣ управители.

Споредъ законитѣ на нашето Княжество, на общинскитѣ и окръжнитѣ съвѣти се е възлагало между друго, да се грижатъ за бѣднитѣ, неджгавитѣ, престарѣлитѣ и неспособни за работа; да устрояватъ благотворителни заведения и прч. (Вр. Правила за градскитѣ съвѣти чл. 3 буква г; сѣщо за окръжнитѣ съвѣти чл. 39 пунктъ 7; законъ за общинитѣ чл. 60 буква д; законъ за окръжнитѣ съвѣти чл. 41 буква и). Нъ тѣй като, отъ една страна, средствата и положението на общинскитѣ и окръжнитѣ съвѣти не сѣ давали възможность да се изпълнятъ тия искания на законитѣ, а отъ друга и самитѣ съвѣти, както и населението, може да се каже, не сѣ съзнали, или не сѣ обърнали достаточо внимание на свойтъ правственъ дългъ, че трѣбва да се грижатъ за бѣднитѣ, неджгавитѣ, неизлѣчимо болнитѣ и тѣмъ подобни членове на общинитѣ, както се грижатъ родителитѣ за своитѣ чада, — то до сега почти нищо не е направено по тоя предмѣтъ, и на-да ли може да се очеква въ скоро врѣме да се направи нѣщо безъ помощта и съдѣйствието на правителството. Поради това намѣри се за добръ да се учреди въ Софийското окръжие, въ Иленскій мнастиръ, близо до градътъ София единъ приютъ подъ название „Козмо-Дамьянскій приютъ“, който да служи за прибѣжище на неспособни по старость за работа бѣдни, неизлѣчимо болни, неджгави и тѣмъ

подобни и отъ двата пола, които по нѣмание друга възможность да съществуватъ, принудени сѣ да просятъ. Тоя приютъ ще се управлява отъ комитетъ подъ председателството на Софийскій митрополитъ или неговийтъ намѣстникъ и ще служи за прибѣжище на бѣднитѣ както отъ Столицата, така и отъ цѣлийтъ Софийскій окръгъ, съгласно уставътъ на приюта.

Понеже е желателно да се учредятъ такива приюти и въ другитѣ окръжия въ Княжеството, предлагамъ на Г.г. окръжнитѣ управители да обърнатъ внимание върху тоя предмѣтъ и да подканятъ общинскитѣ и окръжни съвѣти както и духовнитѣ начальства на разнитѣ вѣроисповѣдни общества, да се погрижатъ за устрояване приюти за бѣднитѣ членове на своитѣ общини, като обленятъ на населението, че негова нравствена длъжность е да даде средства и възможность за устрояване приютитѣ, гдѣто да намѣрватъ прибѣжище и поминъкъ бѣднитѣ и безпомощнитѣ негови съотечественници вмѣсто да ходятъ да просятъ.

Като примѣръ за учреждаване приютитѣ, може да послужи за сега учреждаемийтъ въ Софийското окръжие Козмо-Дамьянскій приютъ, уставътъ на който при това се прилага. Слѣдъ учреждение приютитѣ просията трѣбва строго да се забрани и неспособни за работение бѣдни, неджгави, неизлѣчимо болни и други безпомощни, които не сѣ въ състояние да си намѣрватъ средства за поминъкъ, да се приематъ въ приютитѣ.

За извършеното по тоя предмѣтъ предлагамъ на Г.г. окръжнитѣ управители да ми рапортиратъ въ свое врѣме; а на Софийскій окръженъ управитель предлагамъ да запрети още отъ сега просията въ Софийското окръжие и да заповѣда на подвѣдомственнитѣ си околийски началници да испроводятъ до него ония бѣдни отъ това окръжие, които, споредъ устава на приюта, могатъ да бѣдѣтъ приети въ приюта, а управителя отъ своя страна да ги испроважда до комитета, който ще ги настанява въ приюта, съгласно чл. 10 буква б отъ устава на приюта. При това да взематъ мѣрки, щото да се не допусчатъ да дохаждатъ въ това окръжие просяци отъ други окръжия.

София, 17 февруарий 1884 год.

Министръ: Цанковъ.

Главенъ Секретаръ: Петковъ.

За Нач. на Отдѣлението: П. Маноловъ.

УСТАВЪ НА ПРИЮТА

за

ПРЕСТАРѢЛИ И НЕИЗЛѢЧИМИ ВѢДНИ.

I.

Цѣль и наименование на приюта.

Чл. 1. Учреждаемия въ г. София приютъ има за цѣль да служи за прибѣжище на престарѣли и неизлѣчими бѣдни хора и отъ двата пола, дѣто ще се промишлява до тѣхното обдържане.

Чл. 2. Приютътъ се поставя подъ покровителството на святитѣ безмездни врачове Козма и Дамьяна, и отъ това се нарича *Козмо-Дамьянскій*.

II.

Средства на приюта.

Чл. 3. Средствата на приюта сѣ:

а) паричната помощъ, отпущана всяка година отъ градското общинско управление;

б) внасянието отъ Софийското Благотворително Дружество помощъ споредъ § 2 буква а отъ устава му;

в) събираната помощъ въ недѣлнитѣ и празнични дни съ особенъ дискусъ въ всяка градска църква;

г) помощъ отъ находящитѣ се въ Софийската епархия манастири;

д) доброволни пожертвования;

е) доходитѣ отъ недвижимитѣ имущества, притежавани отъ приюта, и

ж) ежегодно-отпущаната помощъ отъ държавното съкровище.

III.

Управление на приюта.

Чл. 4. Приютътъ е едно юридическо лице, и като такова има право да притежава всѣкаквъвъ движимъ и недвижимъ имотъ, било чрезъ купуване, било чрезъ завѣщание, било съ други законенъ начинъ.

Чл. 5. Приютътъ се управлява отъ комитетъ, който състои отъ единъ председателъ и 6 членове. Председателъ е Софийскій митрополитъ или неговия намѣстникъ, членове сѣ двама отъ град. общ. управление, единъ отъ градскитѣ доктори и трима други граждани. Първитѣ три члена се избиратъ и назначаватъ отъ градското общинско управление, а послѣднитѣ трима отъ Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 6. Комитетътъ има свой печатъ съ надписъ: „Печатъ на комитета, управляющий Козмо-Дамьянскій приютъ въ г. София.“

Чл. 7. Комитета въ първото си заседание назначава единия отъ членоветѣ на градското общинско управление за контролоръ върху паричната частъ, а другия за опекунъ на приюта и изработва правилникъ за дѣйствиата си.

Чл. 8. Контролерътъ и опекунътъ се назначаватъ по за една година, слѣдъ истичанието на която обаче могатъ да бѣждатъ избирани и назначавани за слѣдующата година.

Чл. 9. Засѣданията на комитетътъ биватъ редовни и извънредни. Редовнитѣ засѣдания ставатъ единъ пътъ въ мѣсеца, а извънреднитѣ по приглашение отъ председателя, когато се укаже нужда.

IV.

Длъжноститѣ на комитета.

Чл. 10. Длъжноститѣ на комитета сѣ:

а) да изработи правилникъ за вътрѣшното управление на приюта и за редътъ, споредъ който ще трѣбва да се съобразяватъ пансионеритѣ въ взаимнитѣ си отношения и въ отношенията си къмъ служащитѣ въ приюта;

б) да съставлява списъкъ отъ желающитѣ да влѣзатъ въ приюта лица и рѣшава за приемане на тия отъ тѣхъ които иматъ изискуемитѣ условия за приеманieto имъ въ приюта;

в) да назначава потрѣбнитѣ служащи лица въ приюта, опредѣлява тѣхнитѣ длъжности и заплатитѣ имъ;

г) да рѣшава по представление на опекуна за снабдяванетоъ приюта съ необходимитѣ книги, инструменти и други нѣща потрѣбни за занятията на пансионеритѣ, и да назначава наставници да ги учатъ на рѣкодѣлие, тъй сѣщо да рѣшава и за продаванието изработенитѣ въ приюта рѣкодѣлия;

д) да обсъжда и зима мѣрки за умножението сръдетвата на приюта;

е) да снабдява чрезъ публиченъ търгъ или хозяйственнимъ образомъ приюта съ нуждитѣ за живущитѣ въ него храна, облекло и други потрѣби;

ж) да провѣрва отчетността представляема отъ контролора и опекуна върху моралното и материалното състояние на приюта;

з) да преглежда смѣткитѣ на приходитѣ и расходитѣ, направени въ приюта за всяко шестмѣсечие и да ги публикува въ вѣстникитѣ.

и) да опредѣлява възнаграждение на лѣкарь, въ случай ако се привика такъвъ въ приюта за прегледване на нѣкои болни.

п.) да рѣшава по представление на опекуна

изважданието на пансионеръ, който по поведението си, или по други причини не заслужава да се държи въ приюта.

к) да води сношение съ надлежитѣ мѣста и лица.

V.

Длъжности на опекуна.

Чл. 11. Длъжноститѣ на опекуна сѣ:

а) да наблюдава за точното изпълнение на правилата отъ пансионеритѣ и отъ служащитѣ имъ въ приюта;

б) да записва имената на ония лица, които излизатъ изъ приюта както и причинитѣ за излизанието имъ;

в) да приема устни или писменни прошения отъ лица, които желаятъ да влѣзатъ въ приюта, и да ги представлява на комитета;

г) той има грижа щото помѣщенiето на приюта да отговаря на пълно въ гигиеническо отношение;

д) да нагледва държанието на вътрѣшната и външната чистота на приюта, отоплението, освѣщението, вентилацията, водоснабдението, чистоплотността на пансионеритѣ, порядъка въ кухнята чистотата на сѣдветѣ и прочее, за всѣки недостатъкъ отъ горѣказаннитѣ да бѣлѣжи на надзирателя и да иска отъ него немедленно дотѣкмяванието;

е) да нагледва щото отпускаемата всѣки день храна на пансионеритѣ и служащитѣ да е качеството ѝ добро и количеството ѝ вѣрно;

ж) да наблюдава върху работението на рѣкодѣлията, върху пазението на инструментитѣ и другитѣ принадлежности въ приюта;

з) въ случай на заболѣвание на нѣкои отъ пансионеритѣ, слѣдъ извѣстяванието отъ надзирателя, веднага да се распорѣжда за медицинска помощ на болния, въ приюта, или ако е сериозна болѣстѣта, да прѣпраща болния въ болницата.

VI.

Длъжности на контролора.

Чл. 12. Длъжноститѣ на контролора сѣ:

а) поступающитѣ помощи въ полза на приюта да прѣпраща веднага въ Българската Народна Банка на текущи счетъ, и да не оставя у надзирателя сумми повече отъ потрѣбнитѣ за текущитѣ расходи;

б) да наблюдава за редовното държание както на приходорасходната книга така и за всичкитѣ други писменни работи по управлението на приюта.

г) да съставлява смѣтка за приходитѣ и расходитѣ въ приюта за всѣко шестмѣсечие и да я представлява на комитетата за провѣряване.

VII

За пансионеритѣ.

Чл. 13. Числото на лицата, които ще се съдържаватъ въ приюта е неопредѣлено, то ще бѣде споредъ средствата съ които располага комитетата и споредъ рѣшенията му.

Чл. 14. Въ приюта се приематъ лица които не сѣ въ състояние да придобиятъ за себе си необходимото за преживяване по причина на старостъ, недѣлгъ или нѣмание роднини, които би могли да ги съдържатъ.

Чл. 15. Всѣки пансионеръ въ приюта е длъженъ да се подчинява безусловно на всичкитѣ правила, съществуващи въ приюта, тъй сѣщо и на распорежданията отъ началството на приюта.

Чл. 16. На пансионеритѣ се даватъ храна облекло и обуща, качеството и количеството на които се опредѣля отъ комитетата.

Чл. 17. Пансионеритѣ могатъ да излезатъ по нѣкогашъ отъ заведението само съ разрѣшение на надзирателя, отъ когото взиматъ записка въ която е означено срокътъ на бавението.

Чл. 18. Посѣтители въ приюта се допускатъ всѣки день отъ 3 до 7 часа послѣ пладнѣ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОКРЪЖНО

№ 3323.

До господа окръжжитѣ управители.

Народното Събрание въ сесията си за 1882 год. разгледа и прие единъ уставъ утвърденъ и отъ Негово Височество съ указъ № 100 отъ 11 февруарий 1883 год. споредъ който имаше да се учреди въ София едно безименно акционерно дружество подъ названиее „Българска Народна Банка.“ Споредъ чл. 4 отъ устава основния капиталъ на банката ще е 12,000,000 лева златни, раздѣленъ на 40,000 акции по 300 лека едната. Една трета частъ отъ акциитѣ ще се купи отъ държавното съкровище, а останалитѣ двѣ части ще се отстъпятъ на частни лица чрезъ публична подписка.

Първото издаване на акции ще бѣде 6,000,000 лева (20,000 акции), отъ които 2,000,000 се купуватъ отъ правителството, а за остатъка се открива публична подписка.

Второто и третето издаване акции ще стане по рѣшение на общото събрание на акционеритѣ, направено по предложението на управителния съ-

вѣтъ на банката и одобрено отъ Министра на Финанситѣ.

При банката ще се отвори едно хипотечно отдѣление, което ще дава въ заемъ срещу залогъ отъ недвижими имущества.

За да се учреди горѣпоменатата банка, първата необходимостъ, разбира се, е да се приготве нуждния за дѣйствието ѝ капиталъ чрезъ обявяване публична подписка; но правителството при аномалното положение въ което се е намирало Княжеството отъ нѣколко години до скоро, като се е бояло да не би поканата му за подписка акции да се посрещне нестѣчително отъ населението и съ това да се компрометира за извѣстенъ периодъ откриването на предназначаното финансово учреждение въ Княжеството, отлагало е при способлението на узаконения вече уставъ, като се е задоволявало да поддържа съществуващата Българска Народна Банка съ постъпненото прилагане на нѣкои постановления отъ новия уставъ.

Понеже страната се наслаждава вече съ съвършено спокойствие и влезе отъ ново въ пълния си конституционенъ редъ, правителството мисли че е време вече да вземе мѣрки за учредяването акционерната банка, съгласно новия уставъ, съ нѣкои може би измѣнения, като расчита на готовността, съ която населението ще посрещне поканата за подписка акции.

Правителството желае щото банката да си остане чисто народна и да отстрани, ако се може, съвършено вземането участие отъ чужди дружества или капиталисти, които съ голѣма готовностъ би посрещнали поканата и съ купуването на по голѣмата частъ отъ акциитѣ би взели управлението на банката въ рѣцѣтъ си, а съ това би упражнявали грамадно влияние върху търговията и економическото положение на Княжеството ни.

Моля ви прочее, господине управителю, да сондирате по първитѣ търговци, състоятелнитѣ граждани и селени и разнитѣ дружества, които имате въ окръга си, и да ми съобщите готови ли сѣ да взематъ участие въ подписването акции и въ какви количества. Обяснете имъ че за запазване достойнието на Княжеството и за повдигане кредита му кредъ образования свѣтъ, тѣ трѣбва да покажатъ най добритѣ благорасположения къмъ позива, който правителството би рѣшило да направъ.

София, 16 февруарий 1884 година.

Министръ М. К. Сарафовъ.

Главенъ Секретаръ: Д. Поповъ.

Начакникъ на отдѣлението М. Теневъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“.

(Агенция Хавсъ).

15 февруарий 1884 г.

Лондонъ. Въ камарата на общинитѣ г. Гладстонъ, запитанъ върху работитѣ на Суакъмъ, отказа да съобщи даденитѣ генералу Грахаму наставления.

Берлинъ. Императорътъ прие тържественно великия Князь Михаила и депутацията на ордена „св. Георги“. Великия Князь при този случай произнесе слово, въ което искаше честите ията отъ страна на Царя, и послѣ връчи Императору саморъчно писмо отъ Царя и единъ маршалски жезлъ, окрасенъ съ брилянти.

Полковникътъ на Калужский полкъ подписа Императору една медаль за споменъ, за което Императорътъ му благодари сърдечно.

Християния. Г. Селмеръ, държавния министъръ въ Норвегия, се осъди да бѣде изключенъ отъ длъжностъ и да заплати 18,225 коронии (или 24,500 фр.).

Дармштадтъ. Дармштадтската газета извѣстява официалното съгласяване на Княгиня Елисавета съ великия Князь Сергия.

16 февруарий.

Берлинъ. Императорътъ подари на великия Князь Михаила огърлието „Черний орелъ“.

На дадения въ двореца обѣдъ Императорътъ напи здравица, като каза, че той е много трогнатъ отъ вниманието на Царя, за гдѣто спомнилъ за годишнината, когато той е получилъ кръстътъ „св. Георги“, слѣдъ като се е сражавалъ съ руската войска въ Гвардейский Калужский полкъ подъ нагледванието на баща му. Императорътъ прибави: „Дълбоко съмъ тргнатъ отъ лестния споменъ. Азъ желая, великия Князь и офицеритѣ, които го придружаватъ, да бѣдѣтъ тѣлкователи на признателнитѣ ми чувства предъ Негово Величество Царя. Пишъ прочее за здравие на Александра III“.

Вѣна. Вѣстникъ „Fremdenblatt“, като зема предъ видъ злонаѣрешитѣ тѣлкования на нѣкои вѣстници, казва, че той е въ положение да даде формално увѣрение, какво сближението на Германия и Руссия, въ интереса на мира, се поздравило съ особена радостъ въ Вѣна, и че Австро-Германский съюзъ остава непоколебимото основание на Австрийската политика. Сжщий вѣстникъ прибавя: до когато Австрия настоява специално за присъединението на Италия къмъ тоя съюзъ, Франция ще трѣбва да признае голѣмитѣ ползи, които ѝ принася приближението на Руссия къмъ миролюбивий съюзъ на централнитѣ държави.

Пеща. Г. Тисца внесе въ камарата проектъ за построяване желѣзница между Мостаръ и Митровица, който проектъ се предаде на една комисия за изучаване.

Лондонъ. Три адеки машини, построени въ Америка, се намѣриха на три желѣзнични станции у Лондонъ. Тѣ приличатъ на онаи, която неотдавна се пръсна на станцията Виктория. Това откритие произведе голѣма сенсация.

Парижъ. Една телеграмма изъ Тонкинъ извѣстява че френцитѣ сж занели безъ бой една пагода (храмъ), която се намира при устието на рѣката Сон-Ю (?) и канала на бързеитѣ — на 20 километра далечъ отъ Бакъ-Нимъ.

Римъ. Камарата гласова при тайно гласоподаване съ 143 гласа противъ 135 пѣлостъта на Бацелевий законъ, относително реорганизирането висшето преподаване.

Г. Манчини внесе въ камарата зелената книга и проекта за унищожението консулската юрисдикция въ Тунисъ.

Сенатътъ прие на дневний редъ предложение, съ което Италия исказва своята дълбока признателностъ къмъ ония народи и владѣтели, които, съ доброволнитѣ си и щедри пожертвования, сж помогнали на пострадашитѣ у Искія.

Телеграмми, съхранени въ Соф. телеграфо-почтенска станция по ненахождение на получателитѣ:

Хаджи Стефанъ Х. Костовъ, Наумъ Македонский, Предприемачъ Илюбохъ, Бининбамъ, Аврамъ Бераха, Щърбановъ, Тасе Михайловъ, Тасе Михайловъ, Тажеръ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 208.

Съгласно съ бюджета за текущата 1884 год., вотиранъ отъ послѣдната сессия на Ш-то обикновен о Народно Събрание, откриватъ се длъжности околийски лѣкари. Съ настоящето се предлага на Г. г. волнопрактикующитѣ Българи лѣкари желаючи да заематъ длъжността околийски лѣкаръ да подадѣтъ заявление въ Медицинский Съвѣтъ съ приложение завѣренъ препись отъ дипломитѣ си.

Вакантни околии сж:

Софийско окръжие, околии: Новоселска, Искрепка и Брѣзничка;

Варненско окръжие, околии: Провадийска Новоселска;

Силистренско окръжие, околии: Акъ-Каджларска и Куртъ-Бунарска;

Шуменско окръжие, околии: Ново-Пазарска и Османъ-Пазарска;

Разградско окръжие, околии: Поповска и Кеманларска;

Русенско окръжие, околии: Бѣленска, Валь-Бунарска и Тутраканска;

Търновско окръжие, околии: Кесаревска, Трѣвненска, Горня-Орѣховска, Дрѣновска и Еленска;

Свицовско окръжие, околия: Никополска;

Севлиевско „ „ Троянска;

Плѣвненско „ „ Луковитска и Тетевенска;

Вратчанско окръжие, околии: Бѣлослатинска и Орханийска;

Ломско окръжие, околия: Вълче-Дръмска;

Видинско окръжие, околии: Кулска и Бѣлоградчикска;

Кюстендилско окръжие, околия: Изворска.

Главенъ лѣкаръ на гражд. медиц. управление:

Брадель.

Секретаръ: Д-ръ Матинчевъ.

О Б Я В Л Е Н И Я.

Царибродско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 117.

Съгласно отношението на господина Царибродский околийский начальник отъ 29 декемврий миналата 1883 година подъ № 2707, Царибродското градско общинско управление съ настоящето си честь има да извѣсти на почитаемата публика, че отъ 1 идущий мѣсець мартъ ще се почне търгътъ за распродаването черкезскитѣ, (а сега общински) мѣста, находящи се на источната страна на градътъ Царибродъ, близо до шосото Пиротъ-София.

Търгътъ ще се свърши окончателно до 20 същия мѣсець въ 4 часътъ подиръ пладнѣ.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ да се явятъ въ помѣщението на черковното настоятелство всяки день отъ 1 до 4 часътъ подиръ пладнѣ, дѣто ще могатъ да се извѣстятъ и за поемнитѣ условия.

Царибродъ, 25 януарий 1884 год.

Кметъ: Ташко Гоговъ.

Секретаръ: Г. Тишиновъ.

4—(118)—5

Разградско окр. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 21.

На 1 мартъ 1884 год. въ 3 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията на Разградското окр. управление ще се отдаде на публиченъ търгъ съ тайно малонадаване поправката на правителственното здание въ което се помѣщава окр. управление.

Цѣната спорѣдъ смѣтката възлиза на 14,598 лева и 53 стотинки.

Плана, смѣтката и условията могатъ да се виждатъ въ окръжното управление всяки день освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни.

Залогъ $\frac{1}{10}$ отъ стойността.

Разградъ, 2 януарий 1884 година.

За Окръженъ управителъ: Д. Д. Куртевъ.

За секретаръ: Ст. Теодоровъ.

6—(32)—?

Софийско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2569.

Софийското окр. управление извѣстятъ г-да интересующитѣ се, че на 16 идущий марта въ 10 часътъ преди пладнѣ ще стане въ помѣщението му публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за доставянето на 96 мундира, 96 панталони, 96 шинели, 96 калпаца, 96 фуражки, 96 качулки и толкова екселбанди и пояси за полицейскитѣ стражари въ повѣренното му окръжие,

споредъ формата означена въ 161 членъ отъ устава за полицейската стража, които ще бѣдѣтъ отъ шаякъ мѣстно произведение.

София, 15 февруарий 1884 година.

За Окр. управителъ: М. П. Трековъ.

1—(185)—3

Подсекретаръ: Велчовъ.

Силистренский окръженъ мюфтия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 50.

На основание чл. 998 отъ отоманския съдеб. правилникъ „Меджлилие Ахкямъ Адлие“ въ канцеларията на Силистрен. окр. съдеб. мюфтия, ще се продаде на публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за дългъ и полза на сирачета единъ Дунавски корабъ (гимия) отъ 460 Браилски кила, називаемъ „Софица“ съ всичкитѣ принадлежности принадлежащи на умрелия Асланъ Реизъ, Свищовский житель.

Търга ще се открие на 2 марта 1884 година въ часътъ 3 слѣдъ пладнѣ съгласно съ закона за публичнитѣ търгове.

Искания залогъ е 300 лева.

Описа за състоянието на кораба и за съчевата принадлежащи нему може да се види въ канцеларията на същото управление, всеки день освѣнъ въ неприсѣтственнитѣ дни, така също и условията за търга.

Силистра, 30 януарий 1884 година.

Силистр. мюфтия: Хафъзъ Билялъ.

1—(182)—3

Секретаръ: Мустафа Ибраимовъ.

Софийска постоянна коммисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 165.

Постоянната коммисия на Соф. окр. съвѣтъ извѣстятъ интересующитѣ се, че на 2 марта т. г. ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на 390 ката дрѣхи за митарственнитѣ стражаре въ Княжеството. Дрѣхитѣ ще бѣдѣтъ отъ мѣстна материя и ще се състоятъ отъ единъ мундиръ, панталоне, ремиченъ поясъ и калпакъ отъ овча кожа, заедно съ знакътъ левг.

Търгътъ ще се произведе въ помѣщението на Софийский окръженъ съвѣтъ отъ часа 9 сутринята до часа 1 слѣдъ пладнѣ.

Опредѣлената отъ иравителството цѣна за всеки единъ катъ дрѣхи е 45 лева, която цѣна ще и да се малонадава отъ конкурентитѣ.

Условията може да се видятъ въ канцеларията на съвѣта всекидневно (освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни) отъ часа 9 сутринята до 3 послѣ обѣдъ.

София, 13 февруарий 1884 година.

За предсѣдателъ: Г. Унтербергъ.

Помощ. секретаръ: Н. Ценовъ.

1—(179)—1

Кюстендилска постоянна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 276.

Кюстендилската постоянна окр. комиссия, извѣстява на г. г. интересующитѣ се, че на 29 февруарий отъ часа 2—5 слѣдъ обѣдъ ще произведе въ помѣщението си търгъ съ тайна конкуренция за направа на 230 облекло състоящи отъ мундири, панталони и шинели: отъ тѣхъ 145 ще бѣдѣтъ за младши пѣши, 13 за старши пѣши, 62 за младши конни и 10 за старши конни, 158 качулки за пѣшитѣ и 72 за коннитѣ за стражаритѣ въ Кюстенд. окръжие споредъ формата показана въ 161 чл. отъ устава за полицейската стража. Конкурентитѣ до 29 февруарий трѣбва да испратятъ своитѣ оферти запечатани съ адресъ: до предсѣдателя на Кюстенд. постоянна окр. комиссия за тайна конкуренция 29 февруарий. Оферта трѣбва да е придруженъ съ откъсци отъ сукното, отъ което ще построи облеклата, ще опредѣли точно кога ще предаде облеклата; разпискитѣ за преносване на облеклата ще бѣдатъ за сметка на предприемача. Отъ конкурентитѣ ще се предпочете този които представи най-долна цѣна, отъ най-добро качество откъсци за образецъ на материята, отъ която ще направи облеклата и най-късо врѣме за предаването на облеклата.

Кюстендилъ, 8 февруарий 1884 година.

Предсѣдатель: А. Карамановъ.

За секретаръ: Г. Котевъ.

1—(181)—1

Разградско окръжно управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 824.

Разградското окръжно управление обявява, че на 12 мартъ 1884 год. въ помѣщението на окръжний свѣтъ часа въ два послѣ обѣдъ ще се открие търгъ за отдаването подъ наемъ слѣдующитѣ правителствени и бѣжански имущества:

1. Правит. мера подъ название Шекере 700 увр.;
2. „ „ „ „ Загралъ 600 „
3. „ „ „ „ Бегликъ 78 „

4. Петъ бѣжански лозя находящи се въ Разгр. лозя;
5. Една нива 8 уврата въ околността на г. Разградъ;
6. „ „ 28 „ „ „ „ с. Завѣтъ;
7. 6 парчета ниви въ околност. на с. Коджа-Дуанъ;
8. 3 парчета ниви и една ливада въ околността на село Зараево.

Желающитѣ Г.г. да наематъ поменѣшитѣ имущества се умоляватъ да се явятъ и запишатъ своитѣ наддавания въ всяки присѣственъ день, въ помѣщението на окръжний свѣтъ отъ гдѣто ще узнаятъ и условията съгласно чл. 39 отъ закона за публичнитѣ търгове. Търгътъ окончателно ще се възложи въ послѣдний день.

Разградъ 8 февруарий 1884 год.

Окръженъ управителъ: Т. Ив. Джебаровъ.

Финансовъ чиновникъ: Н. Петровъ.

1—(184)—1

Пирдопска митница.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 45.

Управлението на Пирдопската митница, съгласно чл. 91 отъ Митарственний уставъ, ще произведе публиченъ търгъ съ наддавание на долгизложенитѣ вещества:

- 8^{150/400} оки жълтъ воскъ;
- 2 шишета сулфато;
- 2 „ „ начеово масло;
- 2 „ „ чубричово „
- 1 шише канелово масло;
- 1 „ „ алмая;
- 1^{1/2} дузина локмароу;
- 18^{1/2} „ „ балсами разп;
- 120 драма мишоморка;
- 140 „ „ живакъ;
- 170 „ „ сарисабуръ, и
- 20 „ „ глистова трева.

Желающитѣ прочее да купятъ тѣзи вещества, нека се явятъ въ помѣщението на митницата, на 7 идущий мартъ, часътъ отъ 2 до 5 подиръ пладнѣ, съ правата предвидени въ чл. 55 и 57 отъ правилника за упазване на общественното здравие.

г. Пирдопъ, 8 февруарий 1884 год.

Управителъ: Понповичъ.

Секретаръ: Г. Славовъ.

1—(186)—1

Руссенский окръженъ създъ.**РЪШЕНИЕ**

№ 481.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Князь Българский, Руссенското окръжно сѣдилище, отдѣление гражданско, въ открито сѣдебно засѣдание на вторий ноември презъ хилядо осемстотинъ осемдесетъ и третия година, въ съставъ на: предсѣдателя Иванъ П. Бошковъ, членове: Никола Марковъ и Иванъ Христофоровъ, при секретаря Иванъ Тодоровъ и въ присѣствието на прокурора В. А. Райко, слуша доложеното отъ членътъ Иванъ Христофоровъ гражданско дѣло № 20 по описътъ, на Христо Ивановъ и Якимъ Поповъ повѣрненници на Руссенскитѣ жители Кара-Ибраимъ Хюсейновъ и Хаджи Алишъ Каруцаджи съ Исмаила Химетооглу, бивший Руссенский житель а по настоящемъ живущъ въ г. Цариградъ на „Кара-Гюрюкъ“ за 5767^{1/2} гроша.

Обстоятелствата на дѣлото сѣ: съ записъ № 105, още отъ турско врѣме, Исмаилъ Химетооглу изъ г. Руссе се задължилъ на Руссенската сиротека касса 3000 гр., които наедно съ лихвитѣ станали 4867^{1/2} гроша. За поручители на Химетооглу предъ кассата станали Кара-Ибраимъ Хюсейновъ и Хаджи Алишъ Каруцаджи, които и подписали записа като поручители. Химетооглу като не заплатилъ паритѣ въ сиротската касса, и понеже отсѣствувалъ отъ града, кассата събрала горнята сума отъ поручителитѣ, като имъ дала едно свидѣтелство съ дата 29 януарий г. г., че тѣ платили за Исмаила Химетооглу 4867^{1/2} гроша и дали записъ за 900 гроша, които пари произхождатъ отъ разликата 20% пари, понеже въ турско врѣме се плащало 50% пари, а сега

само 30% и този записъ кассата е взела отъ поручителятъ до катъ се разрѣши отъ Министерството по 50% или 30% да се смѣта лихвата на записитѣ останали отъ турско врѣме. — На основание това свидѣтелство, Христо Ивановъ и Якимъ Поповъ, повѣренници на Кара-Ибраимъ Хюсеиновъ и Хаджи Алишъ Каруцаджи на 1 февруарий т. г. подали въ съда прошение, чрезъ което молили да се привика Исмаилъ Химетооглу, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ на „Кара-Гюрюкъ“ и осъди да заплати на довѣрителитѣ имъ 5767½ гроша, т. е. 4867½ гроша що се броили на сиротската касса и 900 гроша, за които се задължили чрезъ записъ, както и съдебнитѣ и за водение дѣлото разности. — Съда на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила чрезъ „Държавния Вѣстникъ“ троекратно съ призовка № 1133, е повикалъ отвѣтника Химетооглу да се яви въ съда, въ четиримѣсеченъ срокъ, който се е свършилъ на 16 октомврий т. г. („Държавния Вѣстникъ“ № 63, отъ 16 юний т. година).

День за разгѣждане на дѣлото бѣ назначенъ 2 ноемврий, въ който день въ съдебното заседание се яви само Якимъ Поповъ, повѣренникъ на Кара-Ибраимъ Хюсеиновъ и Хаджи Алишъ Каруцаджи, а отвѣтника, при всичко, че бѣ повиканъ съ призовка № 1133 чрезъ „Държавния Вѣстникъ“ не се яви. Слѣдъ доклада на дѣлото, повѣреника на истцитѣ Якимъ Поповъ поиска, на основание представеното му свидѣтелство съ дата 29 януарий т. г. издадено отъ сиротската касса, да се осъди Исмаилъ Химетооглу да заплати на довѣрителитѣ му суммата 4867½ гроша указани въ свидѣтелството и 900 гроша съ лихвата имъ по 30% за които довѣрителитѣ му се задължили предъ кассата, тѣй и на всичитѣ съдебни и за водение дѣлото възнаграждение. Слѣдъ изслушване обясненията на истца и заключението на прокурора, който полага да се уважи иска на истца като правилно заведенъ, съда за да разрѣши това дѣло взе предъ видъ: 1), че отъ свидѣтелството издадено отъ Русенската сиротска касса на 29 януарий т. г. се доказва, че Исмаилъ Химетооглу дължалъ отъ турско врѣме на сиротската касса съ записъ № 105, 3000 гроша, които съ лихвитѣ по 30% станали 4867½ гроша, които Кара-Ибраимъ Хюсеиновъ и Хаджи Алишъ Каруцаджи, като поръчители за Химетооглу заплатили въ сиротската касса; 2), че отъ същото свидѣтелство се вижда, че истцитѣ — поръчители се задължили съ записъ къмъ кассата 900 гроша — разликата 20% по не ги броили, за това нѣматъ още право да ги искатъ отъ Химетооглу, и 3), че отвѣтника е билъ повиканъ троекратно чрезъ „Държавния Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, и не се явилъ. То водимъ отъ тѣзи съображения и възъ основание ст. 138, 167, 971 и 972 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила и ст. 99 отъ приурка къмъ търгов. законъ заочно рѣши: да осъди отвѣтника Исмаилъ Химетооглу да плати на Кара-Ибраимъ Хюсеиновъ и Хаджи Алишъ Каруцаджи четири хиляди осемстотинъ шестдесетъ и седемъ (4867½) гроша и половина заедно съ законната имъ лихва по 12% въ годината считанъ отъ 1 февруарий т. г. до послѣдно исплащане и съдебни разности 86 лева и 15 ст. отъ които, истцитѣ да заплатятъ въ съда за призовки 1 левъ и 15 ст.; — Въ иска на истцитѣ за 900 гроша

да се откаже, понеже тия пари не сѣ платени отъ тѣхъ въ кассата по причина на това, че отъ наддѣжната власть въпросътъ за количеството на лихвитѣ окончателно не е рѣшенъ.

Противъ това неокончателно рѣшение се допуца въззивна жалба въ Русенский апелативенъ съдъ, като се смѣта срока за обжалване за истцитѣ отъ 14 ноемврий т. г. когато то се приготви въ окончателна форма, а за отвѣтника отъ денътъ на обнародване рѣшението въ окончателна форма въ Дѣж. Вѣстникъ.

Предсѣдатель: Ив. П. Бошковъ, членове. Н. Д. Марковъ, Иванъ Христофоровъ и Секретарь Ив. Тодоровъ.
1—(1349)—1

Софийский съдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 268.

Подписаний съдебенъ приставъ при Софийский окръженъ съдъ на Ш-й участокъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 10185, издаденъ отъ Софийский окръженъ съдъ на 20-й октомврий т. г. и съгласно 454, 457, 461, 463 и 465 ст. ст. отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, обявявамъ, че до 61 день отъ послѣдното трикратно обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продава съ наддавание въ канцелярията ми недвижимото имущество на Георги Коцовъ изъ село Столникъ, Новоселска околия, а именно:

I. Една воденица въ с. Столникъ на Елешничката река, съ два улей (коруби) които каратъ два камика; зданието е направено отъ камъкъ, покрито съ керемиди и омазано съ каль, обѣмътъ ѝ е $10 \times 5\frac{1}{2}$ метра, високо $2\frac{1}{2}$, — съ едно мѣсто за градина около една леха оцѣнява се за 15,000 гроша.

II. Единъ ханъ на Орханйското шоссе, съзиданъ отъ камъне и керпиче, омазанъ съ каль и варъ, покритъ съ керемиди, ограденъ съ дуваръ и плетъ; зданието 12×8 метра високо 4, на два етажа, у горний етажъ има две стаи за гости, у долния една, и една механа и отдолу зимникъ, до главного здание има два яхъра, а всичкото оградено съдържа 24 съ 20 метра. Предъ зданието има 6 паръ и до зданието има едно парче нива, оцѣнява се за 10,000 гроша.

III. Една ливада срещу селото 4 коси оценява се за 200 гроша.

IV. Ливада на „Марковица“ 4 коси, оцѣнява се за 200 гроша.

V. Ливада у „долни ливади“ 6 коси, оцѣнява се за 300 гроша.

VI. Ливада надъ селото 4 коси, оцѣнява се за 200 гр. Описаното имущество ще се продава за удовлетворение искътъ, отъ 25650 гроша и съдебни разности 407 $\frac{8}{10}$ лева и които послѣдватъ до исплащанието на Георги Франга изъ г. София.

Наддаванието ще почне споредъ оцѣнката. Желаяущитѣ да го купатъ, могатъ да разгледатъ всичкитѣ книжа по продажбата, всякой день освѣнъ неприсъственнитѣ.

Златица, 15 декемврий 1884 год.

Съдебенъ приставъ: Т. Бояновъ.

Варненский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1015.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Варненский окръженъ сѣдъ на П-й участокъ Добричъ-Балчикъ, на основание исполнительный листъ № 2680, издаденъ отъ истий сѣдъ въ полза на Тодоръ Атанасовъ житель изъ с. Гурково (Балчикска околия) противъ Атанасъ Тодоровъ Гургуръ, житель изъ г. Варна за 900 лева и 20 ст. и съгласно ст. ст. 454 и 455 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ 61 день отъ трикратното обнародвание на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще почне публичната продажъ въ г. Балчикъ на слѣдующитѣ недвижими имущества, лѣжащи въ с. Гурково, принадлежащи на длъжникътъ Атанасъ Тодоровъ Гургуръ, а именно: 1) една къща покрита съ керемиди, зидоветѣ камъни, съ двѣ отдѣления и дворъ около единъ увратъ, въ дворътъ има единъ кладенецъ; 2) едно лозье отъ единъ и половина увратъ, съ съседство: Иванъ Жековъ и пѣтъ отъ три-тѣ страни; 3) една нива отъ 5 уврати, съ предѣлитѣ: Ради Станевъ и Пашовски ниви; 4) една нива отъ 8 уврати съ предѣлитѣ: Ради Стояновъ и Мирчо Ивановъ; 5) една нива отъ 10 уврати, съ предѣлитѣ: Стоянъ Еневъ и Ради Стояновъ; 6) една нива отъ 25 уврати, съ предѣлитѣ: Демиръ Алиевъ и Мирчо Ивановъ; 7) една нива отъ 15 уврати, съ предѣлитѣ: Георги Костовъ и Тодоръ Атанасовъ; 8) една нива отъ 5 уврати, съ предѣлитѣ: Димитръ Добревъ и Станко Димитровъ; 9) една нива отъ 5 уврати, съ предѣлитѣ: Георги Атанасовъ и Минко; 10) една нива отъ 10 уврати, съ предѣлитѣ: Курти Димовъ и пѣтъ; 11) една нива отъ 20 уврати, съ предѣлитѣ: Минчо Петровъ и пѣтъ; 12) една нива отъ 4 уврати, съ предѣлитѣ: Мирчо Ивановъ и пѣтъ; 13) една нива отъ 4 уврати, съ предѣлитѣ: Станко Димитровъ и Ради Стояновъ; 14) една нива отъ 2 уврати, съ предѣлитѣ: Георги Костовъ и гьоль; 15) една нива отъ 25 уврати, съ предѣлитѣ: Димитръ Добревъ и Курти Вълчевъ; 16) една нива отъ 12 уврати, съ предѣлитѣ: Тодоръ Атанасовъ и пѣтъ, и 17) една нива отъ 10 уврати, съ предѣлитѣ: Димитръ Добревъ и Дочо Георгиевъ; тѣзи имущества не сѣ заложени никому. Надаванието ще почне отъ оцѣнката 4300 гроша. Желаящитѣ Г. г. да купятъ тѣзи имущества нека се явятъ всякий присѣдственъ день ва канцелярията ми за разглеждане всичкитѣ книжа по това дѣло съгласно ст 457 отъ Врѣменнитѣ Сѣд. Правила. Добричъ, 5 ноември 1883 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Камбуровъ.

2—(1295)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1381.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Варненский окръженъ сѣдъ на П участокъ Добричъ-Балчикъ, на основание исполнительный листъ № 4160 издаденъ отъ истий сѣдъ на 25 юлий т. г. и съгласно ст. ст. 452 и 454 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни правила, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ 61 день отъ трикратното обнародвание на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“

ще се почне публичната продажба на недвижимитѣ имущества лежащи въ село Кара-Юсуфъ (Балчикска околия, принадлежаще на Ибрахимъ Ибиша Мустафовъ изъ сѣщото село за удовлетворение искътъ на Кр. Мирский и Ст. Анастасияди повѣреници на Х. Василь Х. Жековъ 5458 лева и 60 ст. заедно съ законната лихва по 1% въ мѣсеца отъ 31 декември 1882 год. т. е. отъ деньтъ на искового прошение до послѣдно исплащание, сѣдебни разноеки 124 лева 85 ст. и за водение на дѣлото 114 лева 85 ст. а именно: 1) една къща съ 4 стаи, съ покривъ керемиденъ, зидоветѣ камени; 2) предъ къщата дворъ около 50 четвъртити аршина; 3) единъ юртлукъ презъ къщата около 35 уврати; 4) единъ кладенецъ; 5) една овчарска сая съ камъни зидове отъ 7 дерека, покривъ керемиденъ; 6) една нива, находяща се въ мѣстността „Кайракъ Тариа“ около 5 уврати, съ предѣлитѣ: Караларска Синоръ, Дера, Кайтакъ и Кръстю Ивановъ; 7) една нива въ мѣстността „Сѣрковский пѣтъ“ съ предѣлитѣ: Муратъ Кръстю Ивановъ, собствена нива на длъжникътъ и Караларски Синоръ около 40 уврати; 8) една нива въ мѣстността „Сѣрковский пѣтъ“ около 10 уврати, съ предѣлитѣ: собствена нива на длъжникътъ, безъ Ибриямъ Чаушъ Исмаиловъ; 9) една нива въ сѣщата мѣстность около 35 уврати, съ предѣлитѣ: Сѣрковский пѣтъ, отъ двѣтѣ страни Ибриямъ Чаушъ и собствена нива на длъжникътъ; 10) една нива въ сѣщата мѣстность около 60 уврати, съ съседство: Ибриямъ Чаушъ, двѣтѣ страни Исмаиль и съ нивата на длъжникътъ; 11) една нива „Турли Геоджи“ отъ 10 уврати, съ съседство: Ибриямъ Чаушъ, Кръстю Ивановъ, „Сѣрковски Синоръ“ и „Делнебийский Синоръ“; 12) една нива „Сармусаский пѣтъ“ около 50 уврати, съ предѣлитѣ: пѣтъ, Делнебийский Синоръ, Муратъ и нива на длъжникътъ; 13) една нива „Карагла Тарла“ около 15 уврати, съ предѣлитѣ: Муратъ, Кръстю Ивановъ, Исмаиль и нивата на длъжникътъ; 14) една нива „Белесъ Тарла“ около 60 уврати, съ предѣли: Кръстю Ивановъ, Смаиль Юмеровъ и Смаиль; 15) една нива въ мѣстността „Еоль Бою“ около 60 уврати, съ предѣлитѣ: Делнебийский пѣтъ, дера, Делнебийский синоръ и Муратъ; 16) една нива „Кайракъ“ отъ 25 уврати, съ предѣлитѣ: отъ двѣтѣ страни Ибриямъ Чаушъ Делнебийский синоръ и Кръстю Ивановъ; 17) една нива „Георе“ около 25 уврати, съ предѣлитѣ: Моратъ, Юмеръ, Папранъ и нивата на длъжникътъ; 18) една нива „Гиоршанъ“ около 200 уврати, съ съседство: Муратъ, Кръстю Ивановъ, Смаиль и Юмеръ; 19) една нива „Каштакъ“ съ предѣлитѣ: Кръстю Ивановъ и нивата на длъжникътъ; 20) една нива на „Гиоршански синоръ“ около 30 уврати, съ предѣлитѣ: Юмеръ, „Гиоршанский синоръ“ Кръстю Ивановъ и Муратъ, и 21) едно лозье въ мѣстността „Гиоршанъ“ отъ два уврата; всичкото това имущество е оцѣнено за 5000 гроша.

Това имущество не е заложено никому; надаванието ще почне отъ оцѣнката.

Желаящитѣ Г. г. да купятъ това имущество нека се явятъ всѣкий присѣдственъ день за разглеждане всичкитѣ книжа по това дѣло съгласно ст. 457 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила.

Добричъ, 17 декември 1883 година.

1—(1490)—3

Сѣд. приставъ: П. Камбуровъ.

Балчикският мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 3147.

На основание ст. 115 и. 2 отъ Врѣменнитѣ Сжд. Правила, Балчикският мировий съдия, призовава Емине Пазарджиклъ Османъ-Ефендиева, находяща се по настоящемъ въ Турция, (Ескидаръ-Топъ-Ташъ двиваранда) да се представи лично или чрезъ законенъ повѣренникъ най късно слѣдъ четири мѣсеци отъ датата на послѣдната публикация на настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“ за да отговори на заявения искъ за 999 лева срещу нея, отъ Зеинебъ-Рефие Ханжмъ Мехмедъ-Тахташкова отъ г. Балчикъ.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Балчикъ, 6 декемврий 1883 год.

Мировий съдия: Ст. Ивановъ.

Секретарь: Хр. Пашанковъ.

1—(1409)—3

Търновският съдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 797.

Долуподписаний И. Нейчовъ съдебенъ приставъ при Търновският окръженъ съдъ на Тръвненскитѣ участъкъ, на основание исполнительний листъ подъ № 211 отъ 22 февруарий 1883 год. издаденъ отъ Дръновският мировий съдия и съгласно ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава, въ канцелярията ми при Тръвненското град. общинско управление, недвижимото имущество, на жителятъ отъ г. Тръвна Райко Пенчовъ, живущъ въ с. Попово, Разградски окръгъ, а именно:

1) двѣ осми части отъ къщата находяща се въ гр. Тръвна, въ „Качавунскитѣ долъ“ подъ № 48, построена на два етажъ, долний етажъ състои отъ дюгень, маза, соба и хашово; горний етажъ състои отъ соба, хашово, килеръ и чердакъ; въ двора на сжщата къща, друга малка къщица построена на два етажъ, долний етажъ състои отъ една соба и едно хашово, горний служи за саманлъкъ, постройкитѣ на които къщица състои отъ повече дървенъ материалъ, покрити съ каменни плочи, въ сжщитѣ двѣръ построена малка шатра съ дворъ 15 квадратни метра, до двора на западна страна градинка насадена съ сливови дръвета, съ пространство 160 квадрат. метра, съ предѣли: пжтъ, Хаджи Цаю Диммовъ, Ив. Цонковъ и Никола Шиваровъ.

Горѣказанното имущество не е заложено, но е собствено притежание на отвѣтника, което ще се продава за обезпечение взиманието на Тодора Хаджи Иванчовъ, отъ г. Тръвна, състояще отъ 75 рубли сребърни и всичкитѣ разноски по изпълнението. Продажбата ще почне отъ първоначалната оцѣнка 1200 гроша нагорѣ.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да разгледатъ формалноститѣ, на настоящата продажба всяки день въ

канцелярията ми въ градъ Тръвна отъ часа 8 преди обѣдъ до 12, и отъ 2—6 следъ обѣдъ, гдѣто ще имъ бждатъ достъпни всичкитѣ книжа относително речената продажба.

Тръвна, 12 октомврий 1883 год.

Съдебенъ приставъ: И. Нейчовъ.

1—(1202)—3

Видинският съдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 245.

Подписаний съдебенъ приставъ при Видин. окръж. съдъ, И. Геновъ, на основание исполнитель. листъ № 1335, издаденъ отъ Видин. мировий съдия, въ полза на Тодора Стойновъ, ж. отъ с. Райновци, Бѣлоградчикска околия, срещу Айше и Батиме Дервишъ Хусейнови и Мехмедъ Шекировъ, отъ г. Видинъ, за да му дадатъ крѣпостенъ актъ за продадената му нива, или да му повърнатъ взетитѣ 2300 гроша и всичкитѣ послѣдующи разноски.

Честь имамъ, съ настоящето си да извѣстя на почитаемата публика, че съгласно ст. ст. 433, 452, 454, 457, 461 и 465 отъ Врѣмен. Сжд. Правила, въ разстояние на 61 день отъ троекратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава слѣдующето принадлежаче на отвѣтницитѣ имущество:

1) една нива (половината ливада) около 30 дюлюма, въ мѣстността „Ханище“ около с. Райновци, Бѣлоградчикска околия, на съеди: Тодоръ Тричковъ, Жилъзко Ицовъ, Найдень Цвѣтковъ, Мико Георгиевъ и Иванъ Цвѣтковъ, оцѣнена за гроша 2000.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки день, освѣнъ празницитѣ за да разглеждатъ формалноститѣ и да наддаватъ.

Видинъ, 12 октомврий 1883 година.

Съдебенъ приставъ: И. Геновъ.

1—(1203)—3

Плѣвненско окръжно управление.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 1077.

Съ настоящето Плѣвненското окръжно управление има честь да обяви, че отъ 10 до 25 мартъ ще се отдаватъ подъ наемъ за текущата 1884 г. находящитѣ се въ Плѣвненската околия правителствени совати. Търговетѣ се произвождатъ въ салата на Плѣвненската окръжна постоянна комисия, гдѣто Гг. наддавателитѣ могатъ всяки день въ продължение на горѣозаченитѣ срокъ, освѣнъ празничнитѣ, да внасятъ своитѣ оферти.

Плѣвень, 10 февруарий 1884 год.

Предсѣдатель: Славковъ.

Финансовъ чиновникъ: Т. Кацаровъ.

1—(187)—3

Софийский окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 369.

Софийский окръженъ съдъ, гражданско отдѣление, на основание ст. 114 и 115 п. 2 отъ Врѣмнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Хасанъ Рушеновъ, бивший житель на градъ София, а сега живущъ въ г. Брусса, Турция, да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ сѣдебната зала на същия съдъ, въ четири-мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на послѣдното, трикратно, обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори по искътъ предявенъ срещу него, отъ Халилъ Бей Мурадъ-Беговъ, отъ гр. София, повѣренникъ на брата си Абдулъ Сетаръ и на сестритѣ си Зехри, Хатидже и Нурие Мурадъ-Беговъ, за 11,100 гроша.

Въ случай, че призоваемитѣ Хасанъ Рушеновъ не се яви въ означениятъ срокъ, то съдътъ ще постѣпи съгласно ст. 281 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила.

София, 19 януарий 1884 година.

Подпредсѣдатель: А. Т. Симовъ.

Секретарь: Д. Пишмановъ.

3—(69)—3

Софийский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 206.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Софийский окръженъ съдъ на III-й сѣдебенъ участокъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 805, издаденъ отъ Златицкии мировий сѣдия на 29 септември 1880 год. и на запорната повѣстка подъ № 121 и съгласно 452, 454, 455, 456 и 465 ст. отъ Врѣмнитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че до 61 день слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми, ще се продава съ наддавание недвижимото имущество на Али Мешовъ изъ г. Пирдопъ, а именно:

I. $\frac{1}{8}$ часть отъ къщата подъ № 99 въ г. Пирдопъ, улица „Кумбаровска“ между съседитѣ: Гинчо Ганчовъ, Панчо Петковъ, улица и рѣката, оцѣнява се за 2000 г.	
II. Една нива въ „Малката мера“ три дюлюма, оцѣнява се за	300 „
III. Нива на „Тартарица“ $1\frac{1}{2}$ дюлюма, оцѣнява се за	200 „
IV. Нива на „Площа“ 2 дюлюма, оцѣнява се за	150 „
V. Нива на „Горний пѣтъ“, два дюлюма, оцѣнява се за	400 „
VI. Нива на „Потока“, 2 дюлюма, оцѣнява се за	400 „
VII. Нива на „Манджаринъ“, 3 дюлюма, оцѣнява се за	200 „
VIII. Ливада на „Потока“, 2 коси, оцѣнява се за	300 „
IX. Ливада на „Мини конь“, 4 коси, оцѣнява се за	200 „

Горѣописаното имущество, ще се продава по взицанieto на Лило Т. Кацаровъ изъ г. Пирдопъ, за искътъ му отъ 995 лева и сѣдебни разноси 14 рубли и които разноси послѣдватъ.

Продажбата ще почне отъ горнето оцѣнение. Желаящитѣ да купятъ това имущество, могатъ да разгледатъ всичкитѣ книжа по продажбата, въ канцелярията ми въ г. Златица всякой день освенъ неприсѣтственнитѣ.

Златица, 28 октомври 1883 год.

Сѣдебенъ приставъ: Т. Бояновъ.

3—(1259)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 606.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Руссенский окръженъ съдъ II участокъ Михаилъ Ивановъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 1525, издаденъ отъ Вѣленский мировий сѣдия на 22 юлий н. г. въ полза на Георги Янковъ Маврито отъ г. Бѣла, срѣщъ Никола Руссевъ фурунджията отъ същия градецъ, за 24 пол-империала, 1 рубла и лихвитѣ имъ 174 гроша и съгласно ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Врѣмнитѣ Сѣдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и слѣдъ два мѣсеца ще се почне и продължи 61 день публичната продажъ на недвижимото имущество принадлежаче на отвѣтникътъ Никола Руссевъ фурунджията, състояща отъ три четвърти части отъ воденицата находяще се въ г. Бѣла при драмнята, между съседитѣ: Дера и общий пѣтъ, която е съ два камрка, създана съ камъци и покрита съ керемиди.

Това имущество не е заложено никому, проданъта на което ще почне отъ цѣнката 400 лева.

Желаящитѣ да купятъ това имущество могатъ да се явятъ въ канцелярията ми за да разгледатъ формалноститѣ и да наддаватъ всякий день, часа отъ 8—12 предъ пладне и отъ 2—5 послѣ пладне.

Руссе, 5 ноември 1883 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Ивановъ.

3—(1307)—3

ПРИЗОВКА

№ 3767.

На основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила призовавамъ Хаджи Юмеръ-оглу Алиа отъ с. Душево, Севлиево околия, сега живущъ въ Цариградъ, да се яви самъ или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ вѣренното ми сѣдилище въ срокъ на четири мѣсеца отъ троекратното публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявениятъ искъ срещу него отъ Братия Златеви изъ г. Севлиево за 4682 гр. отъ 104 гр. лира турска.

Въ случай на неявяване, ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство. Севлиево, 25 октомври 1883 год.

Севлиевский мировий сѣдия: И. Ивановъ.

Секретарь: П. Ракаровъ.

3—(1245)—3